

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 21. Decembris. In Festo S. Thomæ Apostoli; Affer manum tuam &
mitte in latus meum, &c. Ex vulnere remedium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

adoleſcentia ſua, & requievit in facibus ſuis: nec tranſuſus eſt de vaſe in vaſe, & in tranſmigrationem non abiit: idcirco permanſit guſtus eius in eo, & odor eius non eſt immuſtatus. Divina planè verba, quibus denuntiatur quanti referat in ſequentes annos, pietati ſe tradere vel negare, jam inde à primis annis. Quod ſanctus Hieronymus ſic paucis reddidit: difficulter eradicatur quod rudes animi perbiberunt. Lanarum conchyliis qui in priſtinum candorem revocet? Recens teſtadiu &

ſaporem ruzinet, & odorem quo primum imbuta eſt. Ac denique vox illa Sapientiæ, vox eſt Virginiſ Matris: Si quis eſt parvulus, veniat ad me, & inſipientibus locuta eſt: venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miſcui vobis. Relinquitur infantiam, & vivite, & ambulate per vias prudentiæ, quas ſcilicet eos docebit, qui ſe diſciplinæ ſuæ crediderint, cujus hoc eſt primum caput, ne vocati morentur venire, quia periculum in tali mora.

Ep. 7.

Die 25.
Decembr.

IN FESTO S. THOMÆ APOSTOLI.

Affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli eſſe incredulus, ſed fidelis: Joan. 20.

VERITAS PRACTICA.

Ex vulnere remedium.

SENSVS poteſt eſſe duplex: Primus, quòd ex vulnere Chriſti, remedium cujuſlibet mali ſpirituſ educi poſſit, ſicut ſanctus Thomas incredulitatem ibi depoſuit: & ſicut in 2. parte, Dominica prima poſt Paſcha, fuſius declaratur.

Alius vero qui magis hic conſideratur, ſenſus eſt, quòd ſicut idem ſanctus Apoſtolus ex incredulo factus eſt valde fidelis, ita ex ſuo quilibet emergens vitio, cum divina gratia in virtute oppoſita ſit præſtantiſ, quàm ſicali vitio non fuiſſet add. Alus? ſicque fiat ex morbo ſanctas firmior, & ex vulnere ſalubrius remedium.

RATIO cur id ita fiat cum divina gratia, hac eſt inter alias, quòd virtus qualibet tunc præſtantiſ exercetur, quando quaſi diligentius cavet, ne in vitium illi contrarium ruat.

Sed qui ex ſuo verè reſurgit vitio, diligentius cavet ne in illud incidat.

Ergo & virtutem oppoſitam tali vitio, præſtantiſ exercet: ac proinde remedium trahet ex vulnere; Quod quàm ſit opportunum & utile, ſicut evidens eſt: ita diligenter in præxim ut advocetur, curandum eſt.

Hayneſue Pars prima.

I. PUNCTUM.

ADMIRANDIS certè hic Apoſtolus, ſive cum à fide recedit ſive cum ad eam regreditur. Sicut inſignis fuit eius incredulitas, ita & inſignis fides ſeu fidelitas. Incredulitas eò uſque proceſſit, ut Reſurrectionem Chriſti Domini, nuntiantibus Apoſtoliſ omnibus, planè negavit fidem, neque ſe unquam crediturum affirmavit, niſi ipſe videret fixuram clavorum, & mitteret digitum ſuum in locum clavorum, & manum ſuam in latus eius: quaſi ipſe Dominum obligare vellet ad hunc manifeſtandi ſui modum; aut alioquin non crederet. Qualis, audacia! Atque in ea incredulitate dies octo continuos perduravit, nec fortè unquam reſipuiſſet, niſi Dominus divinà ſua bonitate permotus, octavo poſt Reſurrectionem die, ruruſ conveniſſet Apoſtoloſ, ubi tum erat Thomas.

En ergo iterum huius unius gratia; venit leſus januaſ clauſis; & dixit: Pax vobis. Deinde dicit Thoma: Inſer digitum tuum huc, & vide manus meus; & affer manum tuam: & mitte in latus meum, & noli eſſe incredulus ſed fidelis. Reſpondit Thoma, & dixit ei, Dominus meus, & Deus meus. Tunc videlicet firmiſſimè credidit, & confeſſus eſt aliud, quàm quod vidit. Tangentem hominem, inquit ſanctus Auguſtinus, & Deum conſitebatur. Aptiſſimè verò Theophilæus: Qui prius fuerat inſidelis, poſt lateris tactum, optimuſ ſe Theologum oſtendit, duplicem Naturam & unam hypotaſim Chriſti, edifferens; dicens enim, Dominum, naturam humanam; dicens Deum, divinam confeſſus eſt, in uo & eodem. In

li qua

qua fidei professione, retinenda & prædicanda tam constans & firmus fuit, ut præ aliis omnibus eius exemplum nobis proponatur: O quam bonus & suavis est Domine spiritus tuus, in omnibus; idcirco eos qui exerrant partibus corripit, & de quibus peccant, admonet, & alloquertur; ut relicta malitia credant in te, Domine.

Sic proficiendum ex culpis & vitiis nostris; sic ex lapsu resurgendum, & currendum vehementius: sic denique, Ex *Vulnere remedium*, quando scilicet cum Divina gratia - quæ sæpe superabundat ubi abundavit delictum, qui quis è suo vult emergere vitio, tum in Virtute opposita se præstantiorem efficit. Ratio est valde consideranda; Tunc enim eò præstantior est omnis Virtus, quanto minus habet de vitio sibi contrario; sicut majus est frigus, quò minus habet permixti caloris, & illud aurum & argentum est purius, quod est magis ab omni alia defecatum materia: Unde Sapiens, *Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum*. At verò ne quid subrepat vitij, quid magis opportunum ex parte nostra, quam si omni custodia cor nostrum observetur, demusque operam, ut, quod monet Apostolus, *induamus nos armaturam Dei, ut possimus stare adversus insidias diaboli, ut possimus resistere in die malo, vigilantes in omni instantia? Itane tu accinctus? itane vigilas? Nonne hoc tuis rotis insusurrat auribus; Esto vigilans, & confirma cetera, quæ moritura erant, Non enim invenio opera tua plena coram Deo meo?*

II. PUNCTUM.

SED qui ex suo vult resurgit vitio, diligentius cavet ne in illud incidat.

Ecclesi. 17. Hæc est enim certior veræ emendationis nota, unde Sapiens. *Convertere ad Dominum, & relinque peccata tua, precare ante faciem Domini, & minue offendicula. Convertere ad Dominum, & avertere ab injustitia tua; & nimis odito execrationem.*

Tasiur. 63 & 24. Sic omnes passim Patres, & Doctores in hac diligentiori cautela bonam Pœnitentiæ seu Resipiscentiæ partem ponunt. *Agere pœnitentiæ, inquit Lactantius, nihil aliud est, quam profiteri, & affirmare se ultoribus non peccaturum. Itemque alibi quod supra paucis attingitur: Is enim quem facti sui pœnitet, errorem suum intelligit, idcircoque graci melius, & significantius per dœmonas dicunt, quam nos possumus resipiscentiæ dicere. Resipiscit enim ac mentem suam quasi ab insania recipit,*

quem erratis piget, castigatque se ipsum dementia, & conformat animum suum ad rectius vivendum, tum illud ipsum maximum cavet, ne rursus in eisdem laqueos inducatur.

Sanctus quoque Gregorius in hoc argumento multus est, primò quidem in moribus, distinctè & particularim ostendit, quomodo unumquodque Spiritus sancti donum ex sui decremento crecat, & sapientia unde quasi amittitur, inde certius possidetur. Tum universim, quantum ex suis defectibus boni proficiant, *Mira, inquit, nobiscum dispensatione agitur; ut mens nostra culpa nonnunquam pulsatione feriatur. Nam esse se magnarum virtutum homo crederet, si nullum unquam earundem virium defectum, intra mentis arcana sentiret. Sed dum tentatione irruente quatitur, & quasi ultra quam sufficit fatigatur, si contra hostem sui insidias munimen humilitatis ostenditur, & unde se perime; ut enervetur cadere, inde accipit fortius stare. Tentatus autem non solum vires à quo accipiat discit, sed quanta eas vigilantia servet, intelligit. Sæpe enim quem tentationis certamen superare non valuit, sua detersus securitas stravit. Nam dum lassum se quisque in otio remittit, dissolutam mentem corruptori profituit; Et quæ plura tibi profecuntur. In Pastoralibus vero, Admonitionem bene longam ad illos qui admittit plangunt, nec tamen deserunt, ex variis scripturæ locis contextit. In Evangelicis autem homilias sic etiam dilucidius; Nonnunquam hi qui se aliqua illicita egisse meminerunt, ex ipso suo dolore compuncti, in ardorem in amorem Dei, seseque magni in virtutibus exerceant: cuncta diffisilia sancti certaminis appetunt, omnia mundi derelinquunt, honores fugiunt, ac ceptu contumelias latantur, flagrant desiderio, ad caelestem patriam anhelant, & quia se errasse à Deo, considerant, divina præcedentia lucra sequentibus recompensant. O certe felicem culpam, quæ sic expiatur, ut expiatus animus sit cautior ad evitandas alias, & promptior ad omne opus bonum.*

III. PUNCTUM.

SIC ergo unusquisque virtutem oppositam suo vitio unde emergit, præstantius exercebit, atque ex vulnere sic remedium conficiet, dum illud ipsum vitium eò cavebit certius, quo se alias minis continet, aut quò fortius magis pœnitet incontinentia. Sic fiunt arma lapsura Deo, qua fuerunt arma iniquitatis peccato. Et sicut fuit sensus noster ut erravimus à Deo, sic decus tantum, ite-

viam convergentes requiramus eum.

Bar. 4. Sic per ipsa vitia & passiones nostras affectu & profectu ascendendum, saepe monet S. Augustinus: Si utique unusquisque nostrum subdere eas sibi studeat, ac super eas stare consuescat; ex ipsis sibi gradum construat, quo possit ad superiora ascendere. Ele vabunt nos, si fuerint infra nos; de vitiis nostris scalam nobis facimus, si vitia ipsa scalamus.

L. 1. de
Imit. Chr.
c. 25.

O quale incrementum nostri profectus spiritualis, cum non modo ex bonis quae agimus, sed ex ipsis etiam malis perpetratis fructum possumus capere & profectum. Nec illud vni sancti monitum hic omittendum: Enimvero illi maxime pra aliis in virtutibus proficiunt, qui ea quae sibi magis gravia & contraria sunt, viriliter vincere nituntur. Nam ubi homo plus proficit, & gratiam meretur ampliore, ubi magis se ipsum vincit, & in spiritu mortificat; sed non omnes habent aequum multum ad vincendum & moriendum: diligens tamen emulatur, valentior erit ad proficiendum, etiam si plures habeat passiones, quam alius bene morigeratus, minus tamen feruens ad virtutes.

Ecol. 4.

Huc denique multi transferunt monitum illud Sapientis: Si spiritus potestatem habentis ascenderet super te, locum tuum ne divideris: quia Curatio faciet cessare peccata maxima. Id est, si graviore aliqua tentatione vel Daemonis vel Concupiscentiae percellaris, ne desperes propterea, nec quidquam putes tibi deperire, si modo tibi attendas & invigiles: nam tantum abest, ut inde peccata gravius, quin potius graviora inde cessent peccata, propter illam vigilantiam divino munitam subsidio. O nunquam satis agnitum & laudatum bonum Deum, qui dum bona quae nobis confert in malum transvertimus, mala sua convertit in nostrum bonum.

Quam plurimae sunt aliae Veritates quae in hanc aliunde diem transferri possint. Nos hic eas modo ascribimus, ut unusquisque videat, quam sic commodè passim possit excerpere, quas legendo annotarit affines argumento quod tractat, si minus forte singulis in diebus essent à nobis observatae.

Quo magis Christo subijcitur, eò magis erigimur.

In 2. parte, Feria 3. infra Hebdomadam Quinquagesimae.

In plagis sanitas.

Dominica 1. post Pascha.

Quanto est de peccato major tristitia, tanto est peccatori majus gaudium de fontibus Salvatoris.

In eadem Dom. ad haec verba: Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

Videri etiam potest, Feria 3. infra hebdomadam 3. post Pascha.

Læsi amoris ira quo est suavior, eò est potentior.

Feria 6. infra hebdomadam 3. Quadragesima de sancto Petro respectu à Domino, & converso.

Indubio certius est & rationi conformius, aliorum se rationi conformare quam propriae.

Sabbato infra hebdomadam 2. post Pascha.

Non prius intelligendum ut credas, sed primò credendum est, ut post intelligas.

Feria 2. infra hebdomadam 4. post Pascha.

Quasi peccatum ariolandi est, repugnare: & quasi scelus Idololatriæ, nolle acquiescere.

Sabbato infra hebdomadam 4. post Pascha.

Qui sensu suo privato saniosem se aliis putat, tanto se privat sensu.

Feria, 5. infra Octavam Ascensionis.

Revocanti hominem Deo ab errore viae suae non obsequi, pejus est quam primò vocantem ne erraret, non sequi.

In eadem 2. parte, in fine, ubi de variis statibus, quarta Consideratione.

Major est animi se divinae Fidei supponere, quam se illi opponere.

In 3. parte, Feria 2. infra hebdomadam 6. post Pentecosten.

Nunquam illustratius se manifestat Christus, quam dum animae peccatricis illustrat Conscientiam: & peccatum latens ibi manifestat.

In eadem parte, Feria 4. infra hebdomadam undecimam.

Nullus est Christianus qui non credat Christum esse Deum, & vix est ullus Christianus qui hoc verè credat.

In eadem 3. parte, In Festo Transfigurationis Domini.

Nisi diligenter advertas, ore facta confessio, factis à te negatur.

In 4. parte, Feria 2. infra hebdomadam 15. post Pentecosten.

Videri etiam potest alia eiusdem Feriae.